

[Aksel Larsen.]

ning, Udenrigsministeren har indtaget i Genève, og skulde man være i Tvivl om, hvis Ærinde han er gaaet, og hvem han har gavnet, behøver man bare at læse den ensrettede Presse i det nazistiske Tyskland for at faa Svar. Den Holdning, han indtog i Genève, var netop den samme Holdning, som denne Presse forlangte før Mødet og før Afstemningen, og det fandt fuldt ud Godkendelse saavel i Wilhelmsstrasse som andre Steder i det tredie Rige, i hvert Fald fra officielt Hold. Der bliver sagt her, jeg tror, det var af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, noget om, at Folkeforbundet efterhaanden er blevet en Kastebold for forskellige Magter. Ja, det har det mig bekendt været lige siden sin Start, der er ikke indtraadt nogen Ændring der. Man kan behandle det, hvordan man vil, og betragte det, hvordan man vil. Kendsgerningen er, at til Afgørelse stod Spørgsmaalet om Tysklands Rustning — Frankrigs, Englands, Italiens eller andre kapitalistiske Landes Rustninger er mig ikke mere sympatiske end Tysklands —, men til Afgørelse stod et bestemt konkret Spørgsmaal. Her er et Land, som i Strid med Traktaterne rustet i en Maalestok, som man aldrig nogen Sinde har kendt. Saa lad os ikke engang forarges over de brudte Traktater, det er man saa vant til, men dette Land regeres af Folk, som har erklæret Gang paa Gang, at hele deres Politik skal gaa ud paa at faa begyndt en Krig, og at deres Rustninger har dette Formaal; er man i Tvivl, kan man tage det tyske Riges Bibel, „Mein Kampf“, og læse det Sted efter Sted, det bliver hamret fast i Læserens Bevidsthed. Det drejer sig altsaa om Folk, der har dette fast udtalte udenrigspolitiske Program, at de vil have Krig saa snart som muligt, med angrebsmæssige Formaal. Det var det, der faktisk stod til Afgørelse i Genève, og ved Afstemningen i Genève har den danske Regering stillet sig paa Tysklands Side, det nazistiske Tyskland, som det socialdemokratiske Parti staar, det tager Afstand fra.

Saa kan man diskutere, hvad Grunden kan være, og man kan diskutere, om det muligvis var Udsigt til at faa erhvervs-politiske Fordele, eller om det blot var et Udtryk for den almindelige gennemgaaende Linie i socialdemokratisk Politik over for Fascismen, at man ved at give flest mulige Indrømmelser og være mest hyggelig i Omgangstonen har Chance for at faa mindre Prygl, naar det kommer til Stykket. Det ændrer ikke, at man her har gaaet den tyske Nazismes Ærinde. Den almin-

delige udenrigspolitiske Orientering er jo ellers i Overensstemmelse med det ærede Medlem Hr. Hartvig Frischs forskellige teoretiske Udgydelser i „Socialisten“, indstillet paa at lave et forenet Norden eller en Art socialdemokratisk Nyskandinavisme, som dog er af en saadan Art, at den ikke har mødt nogen Modstand fra hverken Det konservative Folkeparti eller Venstre. Men hele denne Holdning er jo led-saget af afgørende Brud med alle tidligere socialdemokratiske Principper og Programmer paa det militærpolitiske Omraade. Jeg har her liggende et Ud klip af „Social-Demokraten“ for 13. April 1935, hvor der findes nogle Guldorn af Statsministeren, som jeg synes rettelig har deres Plads i Rigsdagstidende, hvorfor jeg beder Formanden om Tilladelse til at gengive dem her. Statsministeren har i et Interview erklæret, at Bevogtning betyder, at Vagtmandskabet skal hindre fremmede i at trænge ind paa et Omraade, hvortil de ikke har retmæssig Adgang. Jeg behøver vel ikke her at bruge Tiden til Dokumentation af, at for-ganske faa Aar siden erklærede den nuværende Statsminister, og i øvrigt alle Socialdemokratiets Politikere og Agitatorer, at vi skulde have et Vagtværn, som ikke skulde bevogte Grænsen, men kun konstatere Grænseoverskridelser, fordi det var umuligt at forhindre dem. Nu erklærer Statsministeren, at man skal hindre Grænseoverskridelser. Det er dog en ganske afgørende Forandring i Stillingen. Statsministe-fortsætter:

„Jeg har haft Lejlighed til at se, hvorledes Grænsebevogtningen var organiseret, og jeg har erkendt, at den burde være anderledes. Jeg undres over, at de, der havde Magten og Ansvaret ogsaa for Militærordningen af 1922, ikke anlagde Grænsebevogtningen paa mere praktisk og effektivt virkende Maade. Men nu er der sket meget væsentlige Forbedringer, saaledes som det ogsaa er anerkendt af alle sagkyndige, og derfor har man altsaa ikke Ret til at nære Tvivl om min Interesse for Grænsen. Jeg er fremdeles opmærksom paa visse Mangler og agter at fortsætte Udbedringen, men det er et Princip hos mig, at jeg aldrig forud kundgør, hvad der skal gøres, eller hvornaar det skal iværksættes.“

Ja, det er rene Ord for Pengene, og jeg regner ikke med, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vil erklære sig uenig med Statsministeren i dette. Det ærede Medlem har jo netop under sin Tale her i Dag er-